

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Vita Et Honestate Clericorum. Titulus I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

EXTRAVAGANTIUM COMMUNIIUM,

LIBER TERTIUS. DE VITA ET HONESTATE CLERICORUM. TITULUS I. CAPITULUM UNICUM.

Premissa musica artis plurima laude, cantorum lasciva melodia reprobat, quia contra honestatem clericalem, quod ore cantabant, gestibus simulabant. Et cantores ipsi tam exempti, quam non exempti per octo dies ab officio suspenduntur. Posset etiam hac extravaganans aptè locari sub tit. de celeb. mis.

Ioannes XXII.

Docsa sanctorum patrum decrevit auctoritas, ut in divinis laudis officiis, quae debita servitute obsequio exhibentur, cunctorum mens vigilat, sermo non cesset, & modesta psallentium gravitas placida modulatione decantet. Nam in ore eorum dulcis resonabat sonus. Dulcis quippe omnino sonus in ore psallentium resonat, cum Deum corde suscipiunt, dum loquuntur verbis, in ipsum quoque cantibus devotionem accendunt: inde etenim in ecclesiis Dei psalmodia cantanda praecipitur, ut fidelium devotio excitetur: in hoc nocturnum diurnumque officium, & missarum celebritates assidue clero ac populo sub maturo tenore, distinctaque gradatione cantantur, ut eadem distinctione collibeant, & maturitate delectent. Sed nonnulli novella scholae discipuli, dum temporibus mensurandis vigilant, novis notis intendunt fingere ius, quam antiquas cantare malunt, in semibreves, & minimas ecclesiastica cantantur, notulis percipiuntur: nam melodias hocquetis intersecant, discantibus lubricant, triplicis & moretis vulgaribus nonnunquam inulcant, adeo ut interdum antiphonarii & gradualis fundamenta despiciant, ignorant super quo edificat, tonos nesciant, quos non discernunt, imò confundunt: quum ex earum multitudine notarum ascensiones pudicæ, descensiones que temperatae, plani cantus, quibus toni ipsi feceruntur ad invicem obfuscantur: curant enim, & non quiete sunt, aures inebriant, & non medentur: gestibus simulant, quod depromunt, quibus devotio quaerenda contemnitur, vitanda lascivia propalatur. Non enim inquit frustra ipse Boetius, lascivus animus, vel lascivioribus delectatur modis, vel eosdem sæpe audiens emollitur, & frangitur. Hoc ideo dudum nos & fratres nostri correctione indigere percepimus: hoc relegare, imò prorsus abjicere, & ab eadem ecclesia Dei profigare efficacius properamus. Quocirca de ipsorum fratrum consilio distinctè præcipimus, ut nullus deinceps talia, vel his similia in dictis officiis, præsertim horis canonicis, vel cum missarum solennia celebrantur, attentare præsumat. Si quis verò contra fecerit, per ordinarios locorum, ubi ista commissa fuerint, vel deputandos ab eis in non ex-

emptis, in exemptis verò per præpositos seu prælatos suos, ad quos aliàs correctio & punitio culpæ & excessuum huiusmodi, vel similibus pertinere dignoscitur, vel deputandos ab eisdem, per suspensionem ab officio per octo dies auctoritate huius canonis puniatur. Per hoc autem non intendimus prohibere, quin interdum diebus festis præcipue, sive solemnibus in missis, & præfatis divinis officiis aliquæ consonantiz, quæ melodiam sapiunt, puta octava, quinta, quarta, & huiusmodi supra cantum ecclesiasticum simplicem proferantur: sic tamen, ut ipsius cantus integritas illibata permaneat, ut nihil ex hoc debene morata musica immutetur: maxime cum huiusmodi consonantiz auditum demulceant, devotionem provocent, & psallentium Deo animos torpere non sinant. Actum & datum, &c.

DE PRÆBENDIS ET DIGNITATIBUS.

TITVLVS II. CAP. I.

Cum beneficia in curia vacant idoneis debeant conferri personis, illorum collationem Papa sibi reservat, vide cap. 2. & 3. & cap. præfati. eod. tit. lib. 6.

Bonifacius VIII.

PLA sollicitudinis studio duimur, ut dignitates, personatus, præbendæ, aliæque beneficia ecclesiastica, cum cura vel sine cura, quæ apud sedem Apostolicam vacare noscuntur, personis conferantur idoneis: per quas in eis debita impendantur obsequia, & divinum cultus exerceatur. sollicitè in eisdem. Inde fit, quòd nos huiusmodi dignitates, personatus, præbendas, ecclesias, & alia ecclesiastica beneficia quæ apud sedem eandem intra unum mensem à data presentium hæcenus in curia vacaverint computandum, & quæ ex nunc apud eam vacaverint in futurum, provisioni sedis eiusdem auctoritate Apostolica reservamus: Decernentes exnunc iterum & insane, si secus in hac parte scienter vel ignoranter, per quemcumque seu quoscunque, Apostolica, vel alia quavis auctoritate contigerit attentari. Nulli ergo, &c. Datum Laterani nonas Maji Anno 1.

a Eccl. 97.

a Vide Conc. Trid. Sess. 24. de reform. c. 12.
Nann 4